

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
v Praze 5-Smíchově

*Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.
Kdo to je Král slávy?*

Hospodin, mocný bohatýr. Hospodin, bohatýr v boji.

*Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.
Kdo to je Král slávy?*

Hospodin zástupů, on je Král slávy!

(Žalm 24, 7-10)

Advent, to je něco, co se každý rok opakuje. Jaký to opakování má smysl? V životě je několik natolik důležitých věcí, že si je třeba alespoň jednou do roka zopakovat. A co je tedy ta moudrost adventu, kterou jsi budeme opakovat a opakujeme si v každém adventu?

Žít svůj lidský život znamená nepřetržitě stát naproti budoucnosti. V ní si něco plánujeme a představujeme – stále jsme napřímeni k budoucnosti. K budoucnosti často máme postoj projektu: něco si naplánujeme a potom se to snažíme realizovat.

Z toho, co jsme v minulosti nabyli (informace, majetek, zdroje), uděláme rozpočet a namalujeme, jak by to mohlo být, a pak ten projekt chceme naplnit. Samozřejmě to je normální a lidské, ale advent nás upozorňuje na to, že budoucnost není jenom náš projekt. Projekt, který se v podstatě nikdy ani nenaplní tak, jak jsme si to projektovali. Advent nás učí, že budoucnost je příchod. Ne my dobýváme budoucnost, jako jakýsi nenaplněný prostor našeho života, kde uskutečňujeme své představy. Je to naopak. Budoucnost je Bůh, který vstupuje do naší přítomnosti, aby on proměnil nás.

Narození dítěte, svatba – jedno i druhé je advent. Dům projektujeme, ale dítě, nebo svatba – to je advent. Přichází někdo, kdo změní váš život, a vůbec si neumíte představit, jak.

Advent nám připomíná to, že budoucnost není něco, co si vytvoříme podle svých představ. Advent nám říká, že budoucnost je TY- Boží TY, které k nám přichází skrz lidi, události, věci, které neumíme předpokládat. Přichází to vše, aby nás to proměnilo.

Tento článek. Co to je? Projekt, nebo advent? Mám to naplánované, napsané větu po větě. Sestra Masarová udělá korekturu a bratr Hugo to pak pěkně graficky upraví. Máme to naplánované – je to projekt. Ale kdyby to byl jenom projekt – kdyby tady odznělo jenom to, co jsme si naplánovali, a nebyl by to zároveň příchod, kdyby se tady alespoň čas od času nestalo, že lidé si to přečtou a zažijí něco nečekaného, něco co je promění, tak by to byla prázdnota.

Dalo by se říct, že my prostíráme stůl s prázdnými talíři v důvěře, že Duch přichází, aby naplnil i skleničky i talíře a nasýtil nás.

Jedna z adventních ctností, která souvisí s budoucností, která přichází, ve které Bůh přichází, je ctnost otevřenosti.

Maroš Klačko

ROZHOVOR S HUGO ŠEVCEM

Hugo Švec

42 let, ženatý, 4dětí,
programátor, sborový bratr

Jakou roli IT (informačních technologií) vidíš ve sborovém životě?

Informační technologie – zkráceně počítače – vnímám jako usnadnění komunikace. Ať už jde o zasílání emailů členům sboru, korespondenci se vzdálenými členy nebo oslovení náhodných návštěvníků prostřednictvím webových stránek. K dalšímu využití jako je např. promítání, přehrávání hudby jsem dost skeptický. Počítače mají sloužit a nikoli nahrazovat život.

Čím žiješ když nejsi v práci?

Zčásti se věnuji některým svým zájmům a koníčkům, ale především se věnuji těm menším z mých dětí, které vyžadují takřka celodenní péči. Pak se mým koníčkem stává vaření, semtam úklid a především nejrůznější míčové, a dovednostní hry a také vynalézání nových způsobů, jak se dětmi nechat pořádně potrápit. V kombinaci s prací pro sbor a církve se tak ze mě stává poněkud zaneprázdněný muž.

Představ krátce svoje děti

Nejstarší Anna oslavila dvacáté narozeniny a po maturitě na grafické průmyslovce hledá uplatnění v oboru. Výborně kreslí jak v ruce, tak na počítačích a špatně snáší lidskou nevraživost.

O kousek mladší Katka se k maturitě právě připravuje a v příštím roce oslaví devatenácté narozeniny. Do života si nese rodinné zatížení v podobě obliby matematiky a počtů, a tak se čas od času stane, že si krásně popovídáme, ale nikdo nám pořádně nerozumí.

Samuel se svými čtyřmi a půl lety začíná objevovat svět, ještě nemá starosti se školou a je velmi zručný na sporty.

A nejmladší Max v roce a půl přepočítává první zoubky, směje se na Boží stvoření od ucha k uchu a obecně přivádí širší příbuzenstvo k nekritickému obdivu až dojetí

Co ses od nich naučil o sobě?

Že málo naslouchám, že se musím učit(a doufám, že se mi to daří) správně hodnotit důležitost jejich starostí. Nečekaně jsem zjistil, že jsem vlastně velmi konzervativní člověk, a že radě dnes běžných jevů už nerozumím – ten typický povzdech „jóóó, to my když jsme byli mladý“

Pěstujete nějakou kulturu rodiny?

Ano, snažíme se seč to jde být dětem kamarády a partnery.

U chlapců zatím sice s právem veta, ale rok za rokem je vedeme k zodpovědnosti za jejich rozhodnutí. Když to jde, snažíme se před autoritou upřednostnit dialog a konverzaci.

Tento přístup, když se podaří, nám přináší bezvadné rozhovory s dětmi, absenci strachu že by nám něco nesměli říct a celkově úžasný pocit soudržnosti.

Co považuješ za nosné v rodině?

Právě tuto zmíněnou otevřenost a dialog. S nimi na palubě držíme při sobě a přitom si udržujeme svoje individuality.

Co si myslíš, že Vás může přenést přes problematická období ve vztazích?

To co jsem zmiňoval v předchozích odpovědích – tolerance, respekt, dialog.

Máš nějaký oblíbený verš nebo knihu?

Rád se zastavuji v Žalmech. Snažím se z nich učit dialogu, modlidbě, pokoře.

Co Tě na smíchovském sboru zaujalo za první dva měsíce?

Že navenek i zevnitř vypadá jako evangelický sbor v tom nejlepším slova smyslu. Jsem vděčný za vlídná přijetí, která jsou tak nějak bezvadně na půl cesty – necítím se ani přehlížen, ani násilím vtahován. Je pro mě úžasné sledovat, kolik ochotných a pracovitých sester a bratří je ochotno pomoci s potřebnou prací a radou.

NEJSME SAMI

"Hlas zvonů táhne nad závějí, kdes v dálce tiše zaniká,..." (J. Vrchlický)

Přichází advent a s ním přicházejí vzpomínky. Vzpomínky na drahé lidi, kteří už nejsou s námi, i na události, které dávno minuly.

Píše se konec 40. a začátek 50. let 20. století, období před Vánocemi. Děti ze smíchovské nedělní školy se pilně učí texty, které jim připravila sborová sestra a vedoucí nedělní školy sestra Helena Votrubová. Jsou to poémky, písně a verše známých i méně známých básníků jako mého nezapomenutelného dědečka, člena našeho sboru, pana dr. O. L. Šťastného. A pak přijde poslední adventní neděle a Křížkova síň se zaplní. Z dětských úst zní svědectví o Boží lásce k člověku, rodiče, příbuzní i známí dojatě naslouchají.

"Narodil se Kristus Pán, veselme se, z růže kvítek vykvet nám, radujme se! ... Nám, nám narodil se!"

Ztichlým večerem se vracíme domů a v ruce nás hřeje dáreček, který každému z nás připravily obětavé ruce sestry Votrubové. Jsou to většinou knížky pro malé i velké, ale i drobnosti, které sestra Votrubová sama vyrobila.

Těšíme se u nich i ze vzájemného porozumění a lásky. Nejsme sami. A máme se rádi.

*"... dnes všechny struny v srdci znějí, ... Ó Vánoce! Ó Vánoce!"
(J. Vrchlický)*

Ludmila Masarová

TAIZÉ Praha 2014

Náš sbor se rozhodl zapojit do setkání mladých křesťanů v Praze (www.taizepraha.cz), konaného od 29.12.2014 do 2.1.2015.

Pro potřeby setkání poskytneme zázemí pro společný program. Krom toho je ale třeba ještě zajistit ubytování v rodinách.

Máte-li chuť se tímto způsobem zapojit i Vy a nenáročné ubytování mladým poutníkům nabídnout u Vás doma, kontaktujte prosím našeho koordinátora Karla Müllera tel: 723 930 717, mail: karelmuller@seznam.cz.

V rámci projektu Milostivé léto se náš smíchovský sbor rozhodl věnovat dvě stě tisíc korun Lindě, která má od narození kvadruspastickou formu dětské mozkové obrny. Má velmi omezený pohyb na všech 4 končetinách. Pohybuje se na mechanickém vozíku pouze s dopomocí druhé osoby, osobní asistenci potřebuje téměř na veškeré denní činnosti. Navíc musí dodržovat bezlepkovou dietu.

Linda – malá velká bojovnice

Lindě je 22 let a vystudovala střední dívčí katolickou školu v Praze. Nyní z domova studuje kurz tvůrčího psaní. Již publikovala svůj deník ze svaté pouti po Španělsku, který je volně ke stažení na stránkách Městské knihovny. Během 3 let plánuje napsat knihu o svém životě jako inspiraci pro jiné. Dále má ve svých plánech studovat španělštinu, pořádat literární večery a snad i znovu navštívit Španělsko.

Bydlí sama v bezbariérovém bytě ve Stodůlkách. Pobírá plný invalidní důchod (tj. 9 280 Kč) a příspěvek na péči v plné výši (tj. 12 000 Kč). Příspěvek na asistenci pokryje 4,5 hodiny denně. Linda doplácí další hodiny z invalidního důchodu, k tomu si hradí nájem a finančně náročnou bezlepkovou stravu. V poslední době jí osobní asistence stojí přes 22 tisíc korun měsíčně. Na to jí finance nestačí, a proto asistenci splácí obvykle zpětně. Finanční ani morální podporu pro samostatný život od své rodiny nemá a zatím se jí podařilo získat velmi málo dotací, navíc vždy jen jednorázově na konkrétní měsíc.

Milostivé léto by Lindě umožnilo pokrýt osobní asistenci po dobu 9 hodin denně tak, aby z invalidního důchodu platila jen nájem a stravu.

Linda nám otvírá novou dimenzi slova samostatnost – je sama přes 15 hodin denně, i když by potřebovala osobní asistenci neustále (nebo jejími vlastními slovy, aby vše stihla, asi tak 48 hodin denně). Je sama bez pomoci ve svém bytě, protože jiná varianta je pouze ústav. A tam Linda za žádnou cenu nechce.

Potravinová banka mazání chlebů a vaření polévek

V letošním roce se náš sbor zapojil do celocírkevního projektu Potravinová banka a mazání chlebů, resp. vaření polévek pro bezdomovce.

Sbírka potravin pro Potravinovou banku u nás ve sboru probíhá každou třetí neděli v měsíci. Sbírat se mohou všechny trvanlivé potraviny s nejméně měsíční lhůtou trvanlivosti, například tedy instantní potraviny, těstoviny, mouka, cukr, sůl, luštěniny, konzervy, čaje i cukrovinky. Pro tyto účely je v chrámové předsíni u kanceláře připravena přepravka, kde se potraviny shromažďují. Dobu trvanlivosti u potravin samozřejmě ještě pro jistotu překontrolujeme. Poté náš sborový bratr Hugo Švec kontaktuje pracovníka Potravinové banky, který si pro sbírku přijede. Potraviny jsou nadále přerozdělovány potřebným organizacím, cukrovinky například dětem z azylových domů apod.

U nás ve sboru je sbírka potravin již zavedená a my děkujeme všem, kteří přispívají. Zvláštní poděkování patří těm, kdo na třetí neděli v měsíci již myslí a přispívají pravidelně.

Pojďte se zapojit i vy. Stačí přinést balíček těstovin, polévku v prášku, pytlík mouky či krabičku čaje. Každá pomoc je vítána, každá pomoc je vidět – i malá pomoc je pomoc. A za každou patří náš dík.

Další aktivitou, do které se náš sbor zapojil, je vaření polévek a mazání chlebů pro bezdomovce jednou za dva měsíce, vždy druhou středu v daném měsíci. V zimě vaříme polévku, po zbytek roku se mažou chleby. Náš sbor zatím dvakrát vařil polévku a třikrát se mazaly chleby. Poslední mazání chlebů proběhlo letos 8. října.

Začínáme tím, že si u sester ve sboru zajistíme přípravu pomazánek. Na poslední mazání nám takto přispěly sestry Lenka Michalíková, Jarka Jelínková, paní farářová Sára Klačková, Eva Mikolášková a Marcela Vydrželová. Sestra Žofie Vobrová, která se jinak účastnila se svou pomazánkou pokaždé, byla tentokrát mimo Prahu.

S Evou Mikoláškovou jsme se sešly ve tři hodiny dole ve sborové kuchyňce. Eva byla právě po noční, ale i přesto stihla nakoupit a nechat nakrájet třináct velkých bochníků chleba. Kromě toho ještě přinesla tři druhy pomazánek, kilo nakrájeného trvanlivého salámu, dvě velké Ramy a svačtinové pytlíky. Vše tedy bylo připraveno a my jsme mohly začít s mazáním. Pomazánky byly jedna lepší než druhá a nám šla práce pěkně od ruky. Na jednu porci připadly dva velké spojené chleby, ty menší se dávaly do pytlíků po dvou. Nejprve jsme začaly pomazánkami, a když došly,

přišel na řadu salám. Musím tedy říci, že jsme rozhodně nešetřily. Vrstvy pomazánek byly dost silné a u chlebů se salámem byly namazané a pokladené salámem obě části. Spotřebovaly jsme skutečně vše. Ze třinácti bochníků chleba jsme vytvořily 135 porcí. Chleby jsme naskládaly do dvou obrovských tašek a mohlo se vyrazit na Hlavní nádraží. Ještě předtím však volala Magda Marešová, že dopoledne v nějaké mateřské školce v Praze vypnuli vodu, děti musely domů a kuchařky měly uvařenou polévku na oběd. Byla to ukázka krásné domluvy a spolupráce. Aby polévka nepřišla vniveč, daly nám ji pro bezdomovce. Eva tedy ještě dojela pro umělohmotné talíře, misky a lžíce. Vše se akorát stihnolo, protože odvoz na Hlavní nádraží byl domluvený s Hugem po šesté hodině. Normálně mají být chleby či polévka již v šest hodin na Hlavním nádraží. My jsme tedy měli trochu zpoždění. Ve tři čtvrtě na šest je obvykle na nádraží připraven hlavní výdejce Pavel a fronta bezdomovců se tvoří již od půl šesté. Já a Hugo jsme dorazili něco málo před půl sedmou na roh Washingtonovy a Opletalovy ulice. Hugo mě vysadil s dvěma taškami a se svým osobním hrníčkem na nalévání polévky, protože jsme zapomněli naběračku. Již z dálky jsem u jedné z laviček v parku viděla spořádanou frontu a záhy jsem poznala i Pavla. Byla jsem již toužebně očekávána. Tedy ne já, ale ty chleby. Tašky jsme položili na lavičku a začalo samotné vydávání.

I já jsem se zapojila. Nejvíce překvapená jsem byla z toho, kolik bylo mezi potřebnými mladých lidí a lidí v produktivním věku. Nikdo z nás si asi nedokáže představit být v jejich situaci a někdy je přitom tak snadné se do ní dostat. Fronta čítala asi tak stovku lidí. Po podání chleba kolem mě znělo vděčné „děkuji“ a všichni se do své porce hned pustili. Chleby jsme rozdali všechny a pro někoho bylo i na přídatek. Pak se začala nalévat polévka. Byla to kulajda a všem moc chutnala. Ta bohužel na všechny nezbyla. Když jsme vše rozdali, a to mě také překvapilo, hlouček bezdomovců se tiše rozprostřel do okolí. Já jsem takto na místě vydávala poprvé a musím říci, že když budu mít čas, rozhodně tuto zkušenost zopakuji.

Aby se i tato naše sborová činnost zpravidelnila, rozhodli jsme se vařit polévku a mazat chleby jednou za dva měsíce vždy druhou středu. Již máme další termíny i na celý příští rok a těmi jsou: 10. prosince 2014, 11. února 2015, 8. dubna 2015, 10. června 2015, 12. srpna 2015, 14. října 2015 a 9. prosince 2015. Musím s radostí říci, že celý příští rok je již naplněn i z ostatních sborů.

A my se tedy sejdem ve středu 10. prosince 2014, a to již bude vaření polévky. Se sestrami jsme se předběžně domlouvaly na bramboračce. Těším se na viděnou při další krásné práci.

Marcela Vyrželová

O Smíchovském sboru

náš sbor očima dětí z nedělní školy

Moc se nám tu líbí a není to jenom hezkým prostředím, ale i hlavně lidmi, kteří do sboru dochází. Líbí se mi všechny chvíle, když je sbor pohromadě např.: výlety s dětmi z Ezeru, jiné akce ale i menší procházky. Velmi se mi líbí také nedělní školy. Myslím si, že všichni učitelé jsou pro tuto dobrovolnou práci přímo stvoření. Okolí kostela je hezké. Je tam hodně stromů. Rádi tam sbíráme kaštiny. Máme nového faráře jmenuje se: Maroš Klačko, který nás vede v náboženství. Zaujala mě forma, kterou si tam s námi povídá. Jednou jsme třeba dělali kartonového panáka. Na každou část těla jsme psali, jaký může být člověk. Vymýšleli jsme pozitivní i záporné vlastnosti, např.: hodný, zlý, krásný, pyšný, chamtivý... Byl bych šťastnější, kdyby do nedělní školy chodilo více dětí. Chtěl bych vám všem blahopřát, že jste to dočetli do konce. Jsem Jan Krupa V.

rodina Krupova – Jan IV., Pavlína, Jan V., Vojta a Kateřina – k nám přišla z Ostravy v září 2013

SMÍCHOVSKÉ RECEPTY: DÝNĚ NATŘÍKRÁT

Pokud se divíte, co na stránkách

Alfy a Omegy dělají recepty, tak se divíte správně.

Je to zcela nová rubrika, kterou jsem se rozhodla (doufám s Vaší pomocí) zavést. Nápad to není můj, inspirovala jsem se ve Vršovickém sboru, kde na poslední straně sborového časopisu vždy vychází recept jedné ze členek – nebo jednoho ze členů – sboru. Uvidíme, zda se to uchyti i u nás. Vzhledem k tomu, jak velký mají úspěch sborové akce, kde se vaří a jí, mám naději, že by i tato nová rubrika mohla být využívána.

Čas dýní sice už rychle končí, co však nekončí je jejich všeobecná obliba. Proto jsem se rozhodla inspirovat Vás třemi krátkými a jednoduchými recepty na úpravu dýně hokkaidó.

Přeji Vám dobrou chuť a těším se na Vaše recepty.

Sára

DÝŇOVÁ POLÉVKA

dýně (½)
1-2 cibule
čerstvý rozmarýn
(celý pepř)
sůl, voda
dýňová
nebo slunečnicová semínka

Z dýně odstraníme vnitřek, nakrájíme na kostky i se šlupkou a spolu s nakrájenou cibulí ji zalijeme vodou, je možné ji ještě před tím krátce posmažit na oleji nebo na másle. Aby byla polévka dostatečně hustá, je důležité nepřehnat to s vodou. Dávám trochu pod úroveň dýně. Přidáme sůl, snítky rozmarýnu, popřípadě pepř. Když je dýně měkká, sundáme hrnec a rozmixujeme ponorným mixérem. Ještě předtím je dobré vyndat pepř, protože se většinou všechen nerozmixuje, ale ne vždy je na to čas. Polévka by měla být tak hustá, aby se dala posypat semínky, aniž by klasla ke dnu.

PEČENÁ DÝŇ S BRAMBORAMI

Nakrájíme zhruba ve stejném poměru dýni a brambory. Plech pokapeme olejem, rozprostřeme dýni a brambory, posypeme solí, rozmarýnem a dáme upéct v předem rozehřáté troubě. Může se servírovat s jogurtovou omáčkou (jogurt, pepř, olivový olej, sůl), jako samostatné jídlo nebo jako příloha. Obdobou je to samé, jen když dýni vyměníte za červenou řepu.

dýně
brambory
rozmarýn
sůl, olivový olej

DÝŇ S POHANKOU

Tohle jídlo ráda vařím všem, kteří tvrdí, že nemají rádi pohanku. Zatím to vždycky všechny přesvědčilo, že dokonce i pohanka se může upravit tak, aby dobře chutnala. Další výhodou tohoto jídla je, že příprava zabere opravdu pár minut. Je to porce pro 3-4 lidi.

kus dýně
kousek póru/1 cibule
(česnek)
1 hrnek pohanky
2 a ½ hrnku horké vody
kari a další koření,
sůl, olej

Nastrouháme dýni a nakrájíme pórek popř. cibuli. V hrnci pórek posmažíme, přidáme (pokrájený nebo utřený) česnek a nastroubanou dýni a na závěr hrnek (oprané) pohanky. Zalijeme horkou vodou, přidáme sůl a koření podle fantazie. Vždy jsem dávala kari a pepř, ale dá se ochutit téměř čímkoli, aspoň to pokaždé chutná trochu jinak. Vaříme, dokud se nevsáknou všechna voda, pokud byste měli pocit, že je jí tam moc, můžete vařit bez poklicky. Toto jídlo se dá skvěle obměňovat, např. Místo dýně mrkev, celer, petržel nebo řepa. Můžete přidat červenou čočku nebo cizrnu. Když místo kari ochutíte skořicí, bude celé jídlo chutnat do sladka...

ORDINACE VIKÁŘŮ

INSTALACE BRATRA FARÁŘE

ADVENTNĚ – VÁNOČNÍ KALENDÁRIUM

	Datum	Čas	Program
po	1.12.	19:00	Zkouška SPZ (Smíchovští příležitostní zpěváci)
út	2.12.	16:00	Výroba předmětů na bazárek - přástky
ne	7.12.	10:30	Bohoslužby s DEGP u Martina ve zdi (na Smíchově bohoslužby nejsou)
út	9.12.	16:00	Výroba předmětů na bazárek - přástky
st	10.12.	19:00	koncert pěveckého sboru ZUŠ Na Popelce
ne	14.12.	9:30	Bohoslužby s Večeří Páně, dobročinný bazárek
ne	14.12.	18:00	Koncert hudebního souboru Basfifa
po	15.12.	19:00	Posezení nad Hermanem aneb adventní večer s provoněnou povídkou
so	20.12.	9:00	Generálka dětské vánoční hry
ne	21.12.	9:30	Bohoslužby s dětskou vánoční hrou, dobročinný bazárek
po	22.12.	19:00	Zkouška SPZ (Smíchovští příležitostní zpěváci)
st	24.12.	14:30	Generálka SPZ na nešpory
st	24.12.	16:00	Štědrodenní nešpory Vánoční pastorela: Hej, hej jeden i druhý
čt	25.12.	9:30	Bohoslužby na Boží hod vánoční s Večeří Páně
ne	28.12.	9:30	Bohoslužby
út	30.12.	8:30	Taizé – ranní modlitba a setkání ve skupinkách
st	31.12.	8:30	Taizé – ranní modlitba a setkání ve skupinkách
čt	1.1.	9:30	Bohoslužby s Večeří Páně
pá	2.1.	8:30	Taizé – ranní modlitba a setkání ve skupinkách
ne	4.1.	9:30	Bohoslužby

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5-Smíchov
Telefon: 251 56 42 04 <http://smichov.evangelnet.cz> e-mail: smichov@evangelnet.cz Bankovní spojení: 2300335514 / 2010
Rediguje redakční rada v nepravidelném složení Maroš Klačko & Aleš Kratochvíl, graficky upravil Hugo Švec